

br. Tadeusz Ruciński FSC

ANIELSKIE NOWINY

inscenizacja Zwiastowania i nawiedzenia dla dzieci młodszych

OSOBY

Anioł
Maryja
Elżbieta
Zachariasz

SCENA I

Wnętrze izby z oknem i zaciemnionym na razie witrażem z symbolem Gołębic, z namalowaną lub prawdziwą menorą, pod którą leży zwój, oraz z otworem drzwiowym przesłoniętym odsuwaną jasną zasłoną. Przy drzwiach stoi wysoki pusty flakon. Maryja w jasnoszarej długiej tunice i takiej chustce na głowie siedzi na kolorowej szmacianej macie i czyta zwój. Podnosi głowę, gdy rozlegają się delikatne dźwięki „Ave Maria” Schuberta, i odkłada zwój pod menorą.

MARYJA

Coś mi wokół gra i śpiewa –
Czy mam czegoś się spodziewać?
Jestem cała zasłuchana –
Może będzie znak od Pana?

Bierze zwój i rozwija.

Tak mi mówi Księga Święta,
Że mam o tym wciąż pamiętać:
„Kiedyś niebo się otworzy,
Bo ma przyjść Posłaniec Boży”.

Patrzy w okno.

Ale kiedy? Jak? Do kogo?
Jaką z nieba przyjdzie drogą?

Muzyka nasila się, zasłona w drzwiach się rozświetla. Maryja odkłada zwój, wstaje, odsuwa zasłonę i cofa się ku macie, bo w drzwiach stoi Anioł w białej albie, ze złotą przepaską na głowie, trzymający lilię, wkłada lilię do flakonu.

ANIOŁ

Witaj, Mario! Pan jest z tobą!
Pełną łaski tyś osobą –
Przez Boga błogosławiona,
Z wszystkich kobiet wyróżniona.

Maryja pochyla głowę i przyklęka na macie.

ANIOŁ

Wiesz, że Syna masz urodzić,
Który od Boga przychodzi?
Jezus będzie miał na imię –
Dzięki Niemu świat nie zginie.

Maryja przysiada na piętach, a ręce jej opadają bezradnie.

MARYJA

Witaj, Wysłanniku Pana –
W słowa twe jestem wsłuchana,
Ale nie rozumiem tego:
Czy to ma być bez męża mego?

Anioł wskazuje na podświetlony w tej chwili witraż z Duchem Świętym.

ANIOŁ

Pan Bóg nie czyni niczego
Bez mocy Ducha Świętego.
Przez tę moc staniesz się mamą –
Dla Syna Bożego bramą.

I Elżbieta, twa kuzynka,
Także będzie miała synka...
Dla Boga wszechmogącego
Nie ma nic niemożliwego.

Maryja wyciąga ręce ku Aniołowi i Duchowi Świętemu.

MARYJA

Trudna jest ta tajemnica,
Lecz ja – Boża służebnica –
Powiem tylko: „Niech się stanie
To, co chcesz ode mnie, Panie”.

Wzmaga się muzyka, Anioł cofa się przez drzwi i znika, zasuważąc zasłonę. Maryja wyjmuje z flakonu lilię, muska ją wargami, jakby lekko płasając, śpiewa na melodie: „Czy wy wiecie, że jesteście świątynią”:

MARYJA

Przyszedł Anioł z cudowną nowiną, (3x)
Z nowiną, że się począł Boży Syn.
Ref.: Pełna mocy, wdzięczności i chwały, (3x)
Z nowiną, że się począł Boży Syn!

A ja stałam się Bożą świątynią, (3x)
Świątynią, w której mieszka Boży Syn.
Ref.: Pełna mocy, wdzięczności i chwały, (3x)
Świątynią, w której mieszka Boży Syn.

Więc podbiegnę z cudowną nowiną, (3x)
Z nowiną tam, gdzie stał się także cud...

Zakłada dużą chustę, bierze szmacianą torbę podróżną i wychodzi przez drzwi, starannie zasuważąc zasłonę.

SCENA II

To samo wnętrze, ale lekko zmodyfikowane, menora może być zapalona, pod nią krzesło bez oparcia i kilka zwojów, zamiast flakonu może stać stągiew, zasłona może innego koloru. Na krześle pod menorą siedzi w zawoju i kapłańskim stroju z palcem na ustach podstarzały Zachariasz, a przy oknie stoi też starsza, w ciemniejszej sukni i chustce, Elżbieta, która zwraca się do Zachariasza:

ELŻBIETA

Zachariaszu, mężu stary –
To jest całkiem nie do wiary,
Że ja – prawie już staruszka –
Urodzić ci mam maluszka,
Którego pod sercem czuję –
Dziękuję i nie pojmuję...

Wiem, nie powiesz ani słowa,
Bo wciąż jesteś jak niemowa...
Gdy Anioła usłyszałeś,
To ty całkiem onemiałeś...
I tak cicho w naszym domu...
I co tu powiedzieć? Komu?

Zachariasz czyta zwój i kręci głową.

ELŻBIETA

Tak, ja, żona twa Elżbieta,
Jestem jak każda kobieta,
Co ma w sercu, to na ustach...

Spogląda w okno.

... o, znajoma jakaś chusta!
Mamy gościa, mężu stary!
Czyżby znów cud? Nie do wiary!
Młoda Maria idzie do nas –
Pewnie strasznie jest zmęczona...

W drzwiach odsuwając zasłonę, staje Maryja w stroju podróżnym, uśmiechnięta.

MARYJA

Pokój wam, moi kuzyni!
O, widzę was radosnymi!
I ja radość niosę do was,
Bo ja cud pod sercem chowam...

ELŻBIETA

wyciągając ręce, ale nie podchodząc
Witaj, Mario ukochana!
Matko Syna mego Pana!
Pośród nas błogosławiona –
Tak jak Owoc twego łona!

Witam ciebie z Zachariaszem –
My, no i dzieciątko nasze,
Co się we mnie poruszyło,
Jakby bardzo się stęskniło
Za Tym, kogo Bóg przysyła,
Abyś Matką Jego była,
A On niebo nam otworzy –
Bo Twój Syn to Mesjasz Boży!

Zachariasz uśmiecha się i wskazuje na rozwinięty lekko zwój i w stronę nieba. Maryja wchodzi do środka, daje się przytulić Elżbiecie, wita się z Zachariaszem, zdejmuje chustę i torbę podróżną, bierze od Zachariasza zwój, zagląda do niego, a potem spogląda uśmiechnięta w górę nad menorę i śpiewa nad powyższą melodię.

MARYJA

W mojej duszy Duch Święty zagościł,
Moja dusza jest pełna radości,
Moja dusza jest pełna wdzięczności –
Wdzięczności, że jest we mnie Boży Syn!

Ref.: Pełna mocy, wdzięczności i chwały, (3x)
Wdzięczności, że jest we mnie Boży Syn!

Zwraca się do Elżbiety i Zachariasza, bierze ich za ręce:

A wy wiecie, że ja jestem świątynią, (3x)
Świątynią, w której mieszka Boży Syn!

Ref.: Pełna mocy wdzięczności i chwały, (3x)
Świątynią, w której mieszka Boży Syn!

Dołącza do nich Anioł i może zapraszają do wspólnego śpiewu widownię:

Przez Maryję my jesteśmy świątynią, (3x)
Świątynią, w której mieszka Boży Syn!

Pełni mocy, wdzięczności i chwały, (3x)
Świątynią, w której mieszka Boży Syn!

